

[Viggo Starcke.]

siden havde frigivet den danske krone og den danske handel. Den prisklemme, som Danmark er i, er netop opstået som følge af den bundne handel. Hvis handelen havde været fri, havde der ikke været nogen prisklemme.

Vejen ud af vore nuværende vanskeligheder er liberalisering, liberalisering i hvert fald i takt med Pariseraftalen, og vi vil gerne fra vor side understrege, at man ikke kan devaluere den danske krone, uden at priserne stiger. En liberaliseringspolitik vil ikke forøge Danmarks valutavanskeligheder. Liberaliseringen er tværtimod forudsætningen for, at vi kan få vor økonomi i orden. Det er ikke importen af de frigivne frilistevare, som er steget, det er importen af de bundne varer, og det til trods for at importørerne ikke ved, hvor længe deres smule frihed varer. De fordele, som liberaliseringen vil medføre, er: billigere varer, flere varer, bedre varer. Og frigørelsen vil give prisfald på 10 pct., på 20 pct., på 30 pct., alt efter varens art. Erhvervsfolk kan nævne masser af eksempler herpå og dokumentere det. F. eks. koster en dansk cyklepumpe i dag næsten det dobbelte af, hvad man kan købe den for i udlandet. Der bruges i Danmark ca. 1/2 million cyklepumper om året, så selv på en så lille artikel er det et ganske anseligt beløb, det drejer sig om, og dette er kun eet eksempel mellem mange.

For nogle dage siden var der en købmand, som i „Berlingske Tidende“ skrev om importen af metervarer og påviste det paradoksale forhold, som priskontrollen medfører, at der er en ret streng kontrol med metervarer bestående af uld og bomuld, hvorimod der er adgang til at tage en større avance på silke, tyll og blonder. Her ligger en af forklaringerne på, at disse sidste ting, på hvilke der er adgang til en større avance, importeres, og det vil sige, at denne priskontrol virker stik mod sin hensigt og stik mod befolkningens, handelens og kundernes interesse.

Som følge af alle disse ting — prisstigningerne, devalueringen, skatterne og renterne — er pristallet siden 1914 til nu steget fra 100 til 333. Dette, at man pristalsregulerer lønningerne, vil vi fra vor side ikke angribe, men vi vil understrege, at det reelt betyder et lønstop for arbejderne, og det reelt endda betyder, at lønreguleringen kommer til at slæbe bagefter. De foranstaltninger, som nationalbanken har sat i værk med kreditstramning, med diskontoforhøjelse, mener vi fra vor side principielt er uheldige, men vi indrømmer, at de er nødvendige i

øjeblikket. Vi anbefaler stærkt den høje regering, således som jeg også tror det er den høje regerings vilje, at standse udpumpningen af købekraft og dermed en afkilderne til inflation. Overfor den inflationspolitik, som den tidligere regering har ført, er det rimeligt, at der føres en antiinflationær politik, men en sådan politik kan man godt føre, samtidig med at man liberaliserer handelen.

De forslag, som den højtærede finansminister har forelagt, har snarest udseende af at være udtryk for en deflationspolitik, og en deflation er næsten endnu værre end en inflation. Vi vil fra vor side forholde os afventende og se, men helst ikke altfor længe, hvilken liberaliseringspolitik den høje regering vil føre. Tidspunktet i dag, da lagrene er fulde, da kreditmulighederne er små, er særdeles gunstigt for liberalisering, selv for dem, som nærer ængstelse for, at friheden kan være skadelig.

Det ærede medlem, den tidligere finans- og handelsminister hr. H. C. Hansen var meget hånlig overfor retsforbundet, samtidig med at han glædede både os og sig selv med at proklamere, at socialdemokratiet nu vil fremsætte et forslag om en ekstraordinær grundskyld. Hvis det havde været for et par år siden, og det havde været retsforbundet, der havde bebudet fremsættelsen af et sådant forslag, tror jeg, der var mange i det høje ting, som ville have moret sig. Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. H. C. Hansen og sige, at det glæder os; vi er spændt på at se dette forslag, og vi vil gerne tilsige vort medarbejderskab til, at det kan få en form, som vi begge kan være glade for.

Endelig er der grund til at sige et par ord både om den altfor store offentlige administration og den store administration, som det offentlige foranstaltninger har tvunget de private virksomheder til at gennemføre. Den del af den offentlige administration, som ikke producerer, er med til at forøge Danmarks økonomiske vanskeligheder og inflationen, og jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede handelsminister, hvordan det går med varedirektoratets kontorer i Vognmagergade, i Klerkegade, i Frimurerlogen, idet vi jo har hørt, at personalet og opgaverne er blevet stærkt indskrænket. Vi er derfor interesseret i at vide, om man også efterhånden begynder at indskrænke disse enorme lokalemængder, som administrationen tidligere har rådet over dér.

Jeg har tidligere fra denne talerstol